

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 70. Moroni Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

quibus Pius V, & Gregorius XIII. ad ^{Sæcul. XVI.}
 Divi Petri Cathedram fuerant eveſti: A.C. 1580.
 denique Romæ feria tertia die decima
 ſeptima Februarii hoc anno nonniſi quin-
 quaginta octo annos natus extremum
 clauſit diem, corpusque ejus in Eccle-
 ſia ſanctæ Mariæ Angelorum ſepultum
 jacet: ceterum Alciatus Ordinis Car-
 thufiani, ac Fratrum Minorum Prote-
 ctor erat, & Bibliothecam prorfus exi-
 miam relinquebat.

§. LXX.

Moroni Cardinalis extrema.

Hoc item anno mortis invidia Reipa-
 blicæ Chriſtianæ eripiebat Joan-
 nem Hieronymum Moronum, qui iti-
 dem natione Mediolanenſis, ac Hiero-
 nymi Mediolanenſis Cancellarii civili
 prudentia ſuo ævo longe clariffimi, ac
 Carolo V. Imperatori percarum Filius
 fuit. Is die vigefima ſexta Janua-
 rii anno poſt Chriſtum natum milleſimo
 quingentefimo nono natus Patavii ju-
 riſprudentiæ operam navans adeo in-
 ter ſuos profecit, ut a Clemente VII.
 Romano Pontifice juvenis adhuc Epi-
 ſcopatu Mutinenſi donaretur, a Paulo
 III: autem ad Ferdinandum Romano-
 rum Regem, Petri Pauli Vergerii loco,
 Sedis Apoſtolicæ Internuntius decer-
 neretur, ubi omnibus Germaniæ con-

*Ciac. p. 680.
 Ughel in
 Italia ſacra.
 Andr. Viſto-
 rel. in add.
 ad Ciacon.*

Rr 3 ven-

Sæcul. XVI. ventibus, præsertim vero Ratisbonensi
A.C. 1580. tum Turcis resistendi, tum religionis
 causa coacto interfuit: in Italiam vero
 reversus anno Incarnationis Dominicæ
 millesimo quingentesimo quadagesimo
 secundo ab eodem Paulo III. Cardinalis
 unacum Petro Paulo Parisio, & Regi-
 naldo Polo Cardinalibus, ut Concilium
 Tridenti inchoarent, tanquam Aposto-
 licæ Sedis Legatus mittebatur, atque in
 urbe permansit usque ad annum mille-
 simum quingentesimum quadagesimum
 quartum, quo Synodo Bononiam trans-
 lata, ejusdem urbis legationem jubente
 Pontifice accepit, quam etiam usque ad
 annum a partu Virginis millesimum
 quingentesimum quadagesimum octa-
 vum retinuit, & sub idem tempus
 Mutinensem Ecclesiam in favorem fra-
 tris Ægidii Fuscarii nobilis Bononien-
 sis dimisit, & Novariensis Episcopus
 quadriennio post renunciatus est, eo
 etiam proponente Romæ Collegium
 Germanicum pro adolescentibus pieta-
 te, & literis instruendis ædificatum est:
 tandem is anno restauratæ salutis mil-
 lesimo quingentesimo quinquagesimo
 quinto ad Comitia Augustana decerne-
 batur, ubi autem de Pontificis morte nun-
 tium accepit, Italiam versus iter arri-
 puit, atque post Marcelli II. obitum a
 Paulo IV. ejus Successore captus in arce
 Sancti

sancti Angeli custodiri jubebatur, cu-
jus tamen fati causa ignoratur, quam-
vis quidam conjiciant, eum haud alte-
rius criminis reum fuisse, nisi quod non-
nulli huic Viro suam æquitatem, animi
integritatem, ceterasque virtutes invi-
derent, cum tamen ob harum eminentiam
potius ab omni vexatione immu-
nis esse debuisset, nisi aliunde sat fami-
liare foret præclaræ virtuti, quod sem-
per communis quasi sit scopus, inquem
calumnia, atque æmulatio sua spicula
contorquent.

Ceterum Moronus usque ad Pauli
IV. obitum in custodia tenebatur, ac
cum eo idem quoque fatum subibat
Cardinalis Polus Morono intimæ ami-
citæ vinculo junctus, qui itidem cap-
tus, inclususque hælit, donec Paulus
IV. Moroni causam a quatuor Cardi-
nalibus severa admodum inquisitione
examinari curasset, cum vero nullius
criminis reus comperiretur, e carcere
suo exeundi libertas eidem concessa
est, qua tamen facultate uti renuit, do-
nec ejus innocentia manifestius vindi-
cata esset: Paulus tamen hujus nomi-
nis quartus Moronum absolvere cuncta-
batur, ne ipse suam agendi rationem
damnare videretur, hinc Cardinalis in
carcere relictus est, Pius vero quar-
tus Pauli successor cognita Moroni in-

Rr 4 nocen-

Sæcul. XVI.

A C. 1580.

Sæcul. XVI. nocentia eum non modo ab omni inju-
A.C. 1580. ria, & suspicione vindicabat, sed etiam
 ex Presbytero factum Episcopum Alba-
 nensem, mox Sabinensem, & tandem Præ-
 nestinum, etiam dignum judicabat, quem
 anno millesimo quingentesimo sexagesi-
 mo tertio in Herculis Gonzagæ Cardi-
 nalis Mantuani locum, primum Lega-
 tum, & Præsidem ad generalem Tri-
 dentinam Synodum iterum a se convo-
 catam mitteret: porro de prospero Le-
 gationis suæ successu apud Imperato-
 rem Oeniponti agentem, necnon de
 illius itinere jam alibi mentionem feci-
 mus.

Postea absoluto Concilio Moronus
 Romam reversus Ostiensis Episcopus,
 necnon sacri Collegii Decanus mortuo
 Pisano Cardinale renuntiabatur, atque
 a Pio IV. ad conciliandum foedus con-
 tra Turcas nominabatur, demum a Gre-
 gorio XIII. pro componendis diffidiis
 Nobiles inter, & plebem Genuam mis-
 sus. Defuncto Pio IV. Moronus, cum
 jam antea in alio conclavi viginti octo
 suffragia tulisset, nunc quoque sanctum
 Carolum Borromæum sibi suffragantem
 habuit, non tamen in Pontificem ele-
 ctus fuit, sed in Germaniam reversus fe-
 ria quinta die prima Decembris Anno
 reparatæ salutis millesimo quingentesi-
 mo octogesimo, ætatis vero suæ septua-
 gesi-

gesimo primo Romæ obiit, corpusque
 ejus in Ecclesia Sanctæ Mariæ supra Mi-
 nervam prope majoris Aræ gradus ter-
 ræ mandatum est. Hic idem Cardina-
 lis Mutinæ tres celebrabat Synodos, nec
 unquam pii Præfulis partibus defuit,
 extruxitque in eadem urbe Fratrum
 Capuccinorum monasterium; insuper
 pro mulieribus, ac puellis a vitiorum
 cœno conversis quoddam receptaculum
 construi curavit, plurimumque ad æ-
 dificandum Jesuitarum Collegium con-
 tulit, necnon sacram Lauretanam Do-
 mum Beatissimæ Virginis amplis bene-
 ficiis cumulavit. Ceterum dexteritate,
 animi promptitudine in consiliis, & im-
 mota in adversis fortitudine erat insignis,
 præcipue vero primævo naturæ benefi-
 cio lenis, honestatisque amans, qui
 merita omnium, cujuscunque condi-
 tionis essent, passim magni habere so-
 litus integritatis, æquitatisque studiosis-
 simus audiebat. Porro posteritati reliquit
 Constitutiones, quas idem, cum adhuc
 Novarrensis Episcopus esset, typis edi-
 dit: præterea vulgavit acta Mutinen-
 sium Synodorum, suamque orationem
 ad Concilium Tridentinum habitam,
 pluresque epistolas ad Paulum, & Cor-
 tesium Cardinales, necnon ad Jovium,
 & Fridericum Nauseam datas: insu-
 per ejus cura prodire Divi Hieronymi

Sæcul. XVI.
 A.C. 1580.

Rr 5 opera

Sæcul. XV.
A. C. 1580

opera ab Erasmo emendata : ipsius vero vitæ historiam exacte descriptam nobis reliquit Ludovicus Jacobillus Fuliginatensis in Umbria Episcopus.

§. LXXI.

Cardinalis de Blanchis mortuus.

Ciac. p. 1048.
tom. 3
Andr. Villo-
rel. ad Ciac.
Aubery Es
Ughel. h. c.

Pariter ineunte hoc anno Franciscus Archangelus de Blanchis ex Mediolanensi Ducatu in Papiensi territorio natus vivis ereptus est. Is adolescens Ordinem sancti Dominici ingressus inter suos eruditione, pietate, ac vitæ sanctitate eminuit, simulque Philosophiam, & Theologiam cum eximia nominis sui fama professus, demum præcipua Ordinis sui munia cum tanto omnium applausu obibat, ut Alexandrini Cardinalis in Inquisitoris officio socius eidem etiam a Confessionibus esset; postquam vero hic idem Cardinalis sub Pii V. nomine Pontificatum adeptus erat, Franciscus ab eodem summo Pontifice præter Episcopatum Teanensem Cardinalis titulo sancti Cæsarii in Palatio creabatur: demum Theanensem Ecclesiam, quam per integros novem annos rexerat, anno Christi millesimo quingentesimo septuagesimo quinto abdicabat, a Pio autem quinto, postquam Ordinem Fratrum Humiliatorum ob rationes alibi recensitas extinxerat.

Præ-